

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-162/15 P

**Evonik Degussa GmbH
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Odwołanie – Konkurencja – Artykuły 101 i 102 TFUE – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 30 – Decyzja Komisji stwierdzająca istnienie kartelu na europejskim rynku nadtlenu wodoru i nadboranu sodu – Publikacja poszerzonej jawnej wersji tej decyzji – Oddalenie wniosku o zachowanie poufności pewnych informacji – Zakres uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – Decyzja 2011/695/UE – Artykuł 8 – Poufność – Naruszenie tajemnicy zawodowej – Artykuł 339 TFUE – Pojęcie „tajemnic handlowych i innych informacji poufnych” – Informacje pochodzące z wniosku o złagodzenie kary – Oddalenie wniosku o zachowanie poufności – Uzasadnione oczekiwania

Streszczenie – wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 marca 2017 r.

1. *Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Tajemnica zawodowa – Decyzja urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające dotycząca ujawnienia decyzji nakładającej karę za naruszenie reguł konkurencji – Obowiązki urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – Zakres i ograniczenia*

(rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady: nr 45/2001; 1049/2001; decyzja Komisji 2011/695, art. 8)

2. *Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Tajemnica zawodowa – Ustalenie informacji chronionych tajemnicą zawodową – Informacje historyczne – Wyłączenie – Informacje, które nie mogą zostać uznane za tajne lub poufne*

(art. 101 TFUE, 339 TFUE)

3. *Instytucje Unii Europejskiej – Prawo publicznego dostępu do dokumentów – Rozporządzenie nr 1049/2001 – Wyjątki od prawa dostępu do dokumentów – Zakres – Zastosowanie do akt administracyjnych związanych z postępowaniami w sprawie kontroli przestrzegania reguł konkurencji – Ogólne domniemanie naruszenia ochrony interesów związanych z takim postępowaniem poprzez ujawnienie niektórych dokumentów z tego rodzaju akt – Przełożenie domniemania publikacji decyzji stwierdzających naruszenie reguł konkurencji – Wyłączenie*

(art. 101 TFUE, 102 TFUE; rozporządzenie nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady, art 4; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 30)

4. *Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie – Publikacja informacji przedstawionych dobrowolnie Komisji przez przedsiębiorstwo uczestniczące w naruszeniu celem skorzystania z programu łagodzenia sankcji – Dopuszczalność – Publikacja dosłownych cytatów z oświadczenia złożonego w celu uzyskania złagodzenia kary – Niedopuszczalność*

(art. 101 TFUE, 339 TFUE; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 23, 30)

5. *Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie – Publikacja informacji przedstawionych dobrowolnie Komisji przez przedsiębiorstwo uczestniczące w naruszeniu celem skorzystania z programu łagodzenia sankcji – Naruszenie praw danego przedsiębiorstwa na podstawie komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji – Brak*

(art. 101 TFUE; rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 30; komunikat Komisji 2002/C 45/03)

1. Artykuł 8 decyzji 2011/695 w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji, ma na celu urzeczywistnienie, na płaszczyźnie proceduralnej, oferowanej przez prawo Unii ochrony informacji, które Komisja uzyskała w ramach postępowań w sprawach z zakresu konkurencji. Ochronę tę należy rozumieć jako dotyczącą wszystkich powodów mogących uzasadniać ochronę poufności przedmiotowych informacji.

Jak z tego wynika, powody mogące zawęzać możliwość ujawnienia informacji, takie jak te, które zostały przekazane Komisji przez przedsiębiorstwo w celu uzyskania złagodzenia kary przez Komisję, nie ograniczają się do powodów, które wynikają jedynie z przepisów mających na celu w szczególności ochronę tych informacji przed publicznym ujawnieniem, i wobec tego urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien zbadać każde zastrzeżenie oparte na uzasadnieniu wynikającym z przepisów lub zasad prawa Unii, na które zainteresowany podmiot powołuje się, aby żądać ochrony poufności przedmiotowych informacji. Zakres art. 8 ust. 2 decyzji 2011/695 byłby bowiem wyraźnie ograniczony, gdyby ów przepis należało interpretować w ten sposób, że umożliwia on uwzględnienie przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające jedynie przepisów mających na celu w szczególności ochronę informacji przed publicznym ujawnieniem, takich jak przepisy zawarte w rozporządzeniu nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych lub w rozporządzeniu nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

(zob. pkt 51, 54, 55)

2. Informacje, które były tajne lub poufne, lecz pochodzą sprzed pięciu lub więcej lat, powinny być, ze względu na upływ czasu, uważane co do zasady za historyczne lub za takie, które utraciły z tego powodu swój tajny lub poufny charakter, chyba że, w drodze wyjątku, strona powołująca się na ten charakter wykaże, iż pomimo swojej dawności informacje te stanowią nadal zasadnicze elementy jej strategii handlowej czy też strategii handlowej osób trzecich, których dotyczą. To rozumowanie, z którego wynika domniemanie wzruszalne, ma zastosowanie zarówno w kontekście wniosku o zachowanie poufności względem interwenientów w ramach skargi przed sądami Unii, jak i w kontekście wniosków o zachowanie poufności w związku z opublikowaniem przez Komisję decyzji stwierdzającej naruszenie prawa konkurencji.

(zob. pkt 64)

3. Biorąc pod uwagę różnice pomiędzy uregulowaniem dostępu osób trzecich do akt Komisji w sprawach dotyczących art. 101 TFUE i art. 102 TFUE, i uregulowaniem dotyczącym publikacji decyzji w sprawach naruszeń, wynikające z orzecznictwa reguły zawężające warunki, w jakich Komisja

może na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, ujawnić osobom trzecim dokumenty zawarte w tych aktach, nie mogą być przełożone w odniesieniu do publikacji decyzji w sprawach naruszeń.

Publikacja jawnej wersji decyzji stwierdzającej naruszenie art. 101 TFUE jest bowiem przewidziana w art. 30 rozporządzenia nr 1/2003. Przepis ten stanowi odpowiedź na względy dotyczące skuteczności stosowania unijnego prawa konkurencji, ponieważ w szczególności taka publikacja pozwala dostarczyć ofiarom naruszeń art. 101 TFUE argumentów na poparcie ich roszczeń odszkodowawczych w stosunku do sprawców tych naruszeń. Te różne interesy należy jednak wyważyć, biorąc pod uwagę ochronę praw przyznanych przez unijne prawo konkurencji w szczególności przedsiębiorstwom, których dotyczy postępowanie, takich jak prawo do ochrony tajemnicy zawodowej lub handlowej, albo praw przysługujących jednostkom, takich jak prawo do ochrony danych osobowych.

(zob. pkt 77–79)

4. Publikacja, w postaci dosłownych cytatów, fragmentów informacji pochodzących z dokumentów dostarczonych Komisji przez dane przedsiębiorstwo na poparcie oświadczenia złożonego w celu uzyskania złagodzenia kary różni się od publikacji dosłownych cytatów z samego tego oświadczenia. Podczas gdy przyzwolenie na tę pierwszą wymaga poszanowania, w szczególności, tajemnicy handlowej lub innych informacji poufnych, druga w żadnym wypadku nie jest dopuszczalna.

(zob. pkt 87)

5. Jedyną ochroną, jakiej może oczekiwać przedsiębiorstwo, które współpracowało z Komisją w ramach postępowania na podstawie art. 101 TFUE, jest ochrona dotycząca z jednej strony zwolnienia z grzywny lub zmniejszenia tej grzywny w zamian za dostarczenie Komisji dowodów domniemanego naruszenia przyczyniających się do zwiększenia wartości dowodów już będących w posiadaniu Komisji, a z drugiej strony – nieujawniania przez Komisję dokumentów i pisemnych oświadczeń otrzymanych przez nią zgodnie z komunikatem w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli.

Zatem, publikacja dokonana na podstawie art. 30 rozporządzenia nr 1/2003 z poszanowaniem tajemnicy służbowej, nie narusza ochrony, jakiej może oczekiwać przedsiębiorstwo na mocy komunikatu z 2002 r., ponieważ ochrona ta może dotyczyć jedynie określenia grzywny i traktowania dokumentów i oświadczeń, których konkretnie dotyczy to obwieszczenie.

(zob. pkt 97, 98)